

עלון קיבוץ ניר דוד (תל עמל)
יולי 2023

קרדיט: מצילים את הדמוקרטיה והדגלים השחורים
בהוקרה לכל אנשי הקהילה היוצאים להיאבק על הדמוקרטיה

מה בעלון

עלון יולי ייתן את הכבוד למסיימי י"ב שלנו – 12 במספר, וכדי לשמור על צדק חלוקתי דאגו הוריהם להוליד 6 בנות ו-6 בנים, הלא הם **קבוצת גלעד**.
תודה **לגלי אשכנזי** שריכזה את התמונות והחומרים.
עוד בעלון עיסוק בסוגיות המעסיקות את הקהילה וסיכום מפעלי הקיץ של התנועה.
וגם – ביקור בית, סביב הבית, ברכות ותרבות.
קריאה נעימה

כאן המקום לברך את **יעל מגל** ובניה שעברו לביתם החדש בשכונת הכרם.
כאן המקום לברך את **גל גרינברג** על השחרור מצה"ל. גל שירת 23 שנים כטייס של מסוק קרב.
כאן המקום להשלים מידע מסיכום חג השבועות שהביאה הילה בעלון הקודם: מבקשת לציין את תרומתה הגדולה של **זהר דגן** לחג השבועות. זהר עשתה לילות כימים והרימה תפאורת במה יפהפיה ומושקעת ועל כך אנו מודים לה מקרב לב. **הילה בשם הקהילה**.

עלון מס. 7 בשנת 2023, מס. 2297 למניין עלוני הקיבוץ

שותפים לעלון: אורי קלס / אלון איקן / גלי אשכנזי / דליה יפה / דרור סגל / הילה דגני
לביא מאירי / לירון ויטמן / מיכל בז'רנו / עידו גופר / ענת שוורץ-גדה / רותם וערן מאירי
שלמה גלזר

מהארכיון: משה לבקוביץ-להב ז"ל

מברכים: אליסיה ויינר / משפחת אשכנזי (גלי ורון) / משפחת דגן (ענבר ויהלוי)
משפחת מורגן (אלה ותומר)

עיצוב הלוגו החדש: עדי מידה

עיצוב ברכה: יעל קרונר-הלפרין

צילומים: דליה יפה / חינוך בלתי פורמלי / נדין גופר (מסיימי י"ב) / פרטיים

הפקת העלון בגרסת עיתון: כרמית מוזר-נגלר

תודה מיוחדת ליהודית אייל, ארכיונאית הקיבוץ, על החומרים ועל ההגהה.

עורכת: סמדר יחיאלי

עלון פנימי, כל הזכויות שמורות

עידו גופר בשם ההורים

י"בניקים יקרים, י"בניקיות יקרות,

קורה כאן דבר שכבר 12 שנים אנחנו לא מאמינים שיכול לקרות.
כי כבר מהרגע שאת האלף-בית התחלתם לשנן –
אנחנו כבר מתכננים את הרגע שתעזבו את הקן.
שנפסיק לראות את הילקוט זרוק בכניסה,
שנפסיק לכבס הררי בגדים ולקפל טונות של כביסה,
שנכניס עוגה בערב למקרר ונמצא אותה שם גם למחרת,
שנפסיק להסיע אתכם למסיבה, ועוד אחת, ועוד אחת,
שנוכל להסתפק בלקנות חלה אחת ביום שישי ולא שש,
שלא נצטרך יותר לעזור לכם בשיעורי הבית ולהגיד לכם לא להתייאש,
שנוכל לעשן חופשי במרפסת ולא להתאפק כי אתם שם עם חברים,
שלא נצטרך לבדוק אם אתם בבית כשאנחנו מסתובבים בו עירומים,
שנפסיק לחתום על אישורים לכל טיול או מחנה שאתם יוצאים,
שנפסיק לרוץ לקנות לכם כל שטות שאתם רוצים,
שנפסיק ללוות אתכם על כל שטות למרפאה,
ולבוא לשיחות הורים כל פעם שהפרעתם למורה.
כן, כל זה היה יכול להיות נפלא והיה יכול להיות נכון,
אם אנחנו לא היינו כאלו חרמנים ועושים לכם את, אחות או אחון...
אך מאחר וזה המצב ונגזר עלינו להמשיך ולסבול –
נצלו אתם את ההזדמנות וצאו אל העולם הגדול,
אספו חוויות המריאו אל-על,
שחקו אותה כמו גדולים,
הרי העולם הזה הוא לא לחטיארים כמונו – הוא שייך לצעירים.

תבלעו כל רגע בחיים אבל תשגיחו במה שאתם מכניסים לפה ולריאות,
תהיו עצמאיים וחופשיים,
אתם באמת יכולים להיות כל מה שאתם רוצים להיות.
תפרצו את המסגרת שבה גדלתם, תכירו מקומות ואנשים חדשים.
תהיו שם אחד בשביל השני – גם בדברים הקשים או כשאתם בודדים או חלשים.
כי יש דברים שלא בוחרים בחיים – יש דברים שהם לעד
ואתם תמיד תהיו אחד לשני החברים **מקבוצת גלעד**.
ואנחנו – גם אם פיללנו שתעזבו את הבית ומהקן תפרסו כנפיים,
לא נתלונן, אם כי אולי נקטר על ערימת כביסה אחת או שתיים.
כי גם כשאתם עוזבים לצבא או לשנת שירות,
לנו אין ברירה – נמשיך לבשל ולכבס ולקפל במסירות.
ונמשיך לדאוג ונמשיך להסיע ונבוא לבקר שתסגרו 21.
כי אתם אולי סיימתם בית ספר, אבל להיות הורים זה לעד.

קבוצת גלעד, ילידי 2004-2005

מימין לשמאל: עדן כהן, ליבי ורדי, דור אשכנזי, אורי אינדיך, מאיה רצון, נדן גופר,
אביתר רבטל, נבו דגן, אלון נגלר, ליאור בריר, מאור נימרי, שין ברקוביץ

אורי אינדיך – שנת שירות בבית
אורי [בית לחיים לאנשים עם צרכים
מיוחדים בגבעת המורה]

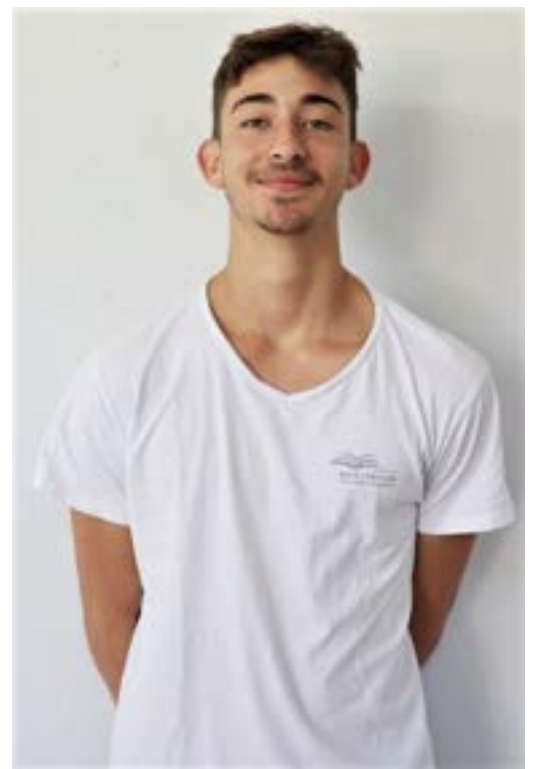

אביתר רבטל – מתגייס בנובמבר

קבוצת גלעד, לאן פניהם?

דור אשכנזי – שנת שירות בכפר נוער
עתיד רזיאל [כפר נוער למדעים ואומנויות
בהרצליה]

אלון נגלר – שנת שירות בפנימיית תל ברוך
[פנימייה לילדים ובני נוער שהוצאו מביתם
בתל אביב]

ליבי ורדי – מכינה קדם צבאית גליל עליון
בכפר הנשיא

ליאור ברייר – שנת שירות במוסד שקמה
ביד מרדכי

מאיה רצון – שנת שירות ביקב ננה

מאור נימרי – מתגייס ליחידה טכנולוגית

[חקלאות וחינוך בחוות כרמים ליין במצפה רמון]

נדין גופר – מכינה קדם צבאית ערבה, בחצבה

נבו דגן – שנת שירות בכפר הנוער החקלאי
אשל הנשיא [פנימיה לילדים, ליד באר שבע]

שין ברקוביץ – מתגייס באוגוסט

עדן כהן – שנת שירות בבית טף [פנימייה

לילדים ונוער בסיכון בפרדס חנה]

יולי 2023

אליסיה ויינר – ברכה לרונית באום

לרונית היקרה, אחרי 12 שנה של זוגיות מאושרת, אנחנו נפרדות, לא ממש פרידה, שהרי החברות שלנו ממשיכה.

נהייתי לעבוד איתך כל השנים; ניהול הכולבו היה קל יותר כשאת נמצאת ולוקחת פיקוד על הקשר עם הסוכנים והספקים. בעצם, האחריות על הרכש הייתה בידיך, סמכתי עליך ועל היושרה שבך.

רונית עבדה 25 שנים בכולבו. בשנים אלה צברה הרבה ניסיון והרבה ידע. הייתה אסרטיבית עם הסוכנים שכיבדו אותה מאוד. למשל, בקורונה היא לא וויתרה: דאגה שהכולבו יישאר תמיד פתוח, אירגנה אותו כך שלא יחסר שום מוצר (זוכרים שהיו חסרים בארץ ביצים, חלב, נייר טואלט?) אצלנו לא היה חסר דבר! בזכות הקשרים עם הסוכנים, הכולבו של ניר דוד היה במקום הראשון. הייתה תקופה של כוח אדם חסר בכולבו. רונית עשתה אז עבודה פיזית לא פשוטה שבדרך כלל היו עושים שני גברים.

התרשמתי מטוב הלב שלך: דאגת מאוד לחברי הקיבוץ והשגת להם את כל מבוקשם.

היה נעים לעבוד עם אדם מסור ובעל מוסר עבודה גבוה.

היה נעים לפגוש גם בעין הטובה שלך; את אוהבת אסתטיקה ונוי, והיה לך חשוב להביא לכולבו גם את היפה, לא רק את "המועיל".

בשנים הרבות שעבדנו יחד ראיתי גם את הזוגיות הנהדרת עם גדי וראיתי אותך אימא לביאה.

אני מאמינה שתצליחי בכל מה שתרצי לעשות, כי אצלך אין דבר שעומד בפני הרצון, ועם העזר כנגד – גדי המסור, היצירתיות שלך, והידיים הטובות ששילבתם שניכם – תשיגי כל מטרה. אני לצורך ובשבילך!

עיצוב: יעל קרונר־הלפרין

שלמה גלזר – סיחור דירות וסמכות הנהלת הקהילה

ברצוני להתייחס לשני נושאים שעלו לדיון ציבורי לאחרונה. מדובר בשני נושאים מורכבים, אחד מהם מלווה בהסכם משפטי קשה להבנה. אנסה לפשט את הדברים ולהבהיר במה מדובר ומה נכון לדעתי לעשות.

1. נוהל מכירת דירות
2. חיוב בעלי קלאבקים בחלק מעלות ממונה הבטיחות בתחום

נוהל מכירת דירות

הצעת המזכירות המגובה בהסכם משפטי רב סעיפים יוצרת מצב בו מכירת דירה בקיבוץ היא על גבול הבלתי אפשרי. הנימוקים העיקריים עליהם נשענת הצעת המזכירות הם להבנתי שניים:

א. לתת עדיפות לבני קיבוץ או חברי קיבוץ לרכוש דירות שיוצעו למכירה ע"י יורשים או חברי קיבוץ.

ב. להגן ככל הניתן על הקיבוץ והקהילה מפני רוכשים לא מתאימים מבחוץ.

אין לי מחלוקת עם שני דגשים אלו, הם נכונים וראויים, אבל הם ניתנים להשגה ע"י תקנון פשוט וברור, ואינם מצדיקים הצעה דרקונית מסובכת ומורכבת שמקשה מאוד על המכירה.

יתרה מכך, הצעת המזכירות מחטיאה את הרעיון העיקרי של שיוך הדירות – **מתן נכס סחיר לחבר/ה.**

חשוב לא להתבלבל, אין מדובר רק באפשרות לצעירים למכור את דירתם. **מדובר בכל אחד ואחת**

מאיתנו. לא עלינו, כל אחד מאיתנו עלול להיקלע למצב בו הוא רוצה, צריך, חייב למכור את דירתו.

החיים מלאי הפתעות או התפתחויות לא צפויות: רצון או כורח לעזוב את הקיבוץ, אלמנות, גירוש, מצב בריאותי של בן משפחה ועוד, עלולים להביא למצב בו הדירה מהווה את האפשרות היחידה לעזור או לפתוח דף חדש. הצעת המזכירות כמו שאני מבין אותה מקשה מאוד על מכירת הדירה.

אני חושש שיצירת תקנון שמקשה מאוד על מכירת הדירה, יביא בסופו של דבר את מי שהחליט למכור לפנות לבתי המשפט, דבר שיוצר הסתבכות לא פשוטה.

במקום המסמך הבירוקרטי והמסורבל אותו הציגה המזכירות, אני מציע הצעה פשוטה המורכבת משישה עקרונות – שגם מקנה לבני קיבוץ או חברי קיבוץ עדיפות בקניה, וגם מגינה מפני כניסה של גורמים לא רצויים, ואלו הם עיקריה:

הצעה עקרונית למכירת דירות בקיבוץ

- א- חבר/ה שהחליטו למכור את דירתם יודיעו למזכיר הקיבוץ על כוונתם זאת כדי לתת לחברי/בני קיבוץ עדיפות ברכישת הדירה.
- ב- המזכיר יפרסם הודעה זאת לציבור ויאפשר לכל המעוניינים מחברי הקיבוץ או בניהם לפנות במשך 30 יום לחבר/ה המוכרים.
- ג- היה והושגה הבנה בין מי מהרוכשים הפוטנציאליים בני/חברי הקיבוץ והמוכר, וייחתם ביניהם הסכם, יובאו עיקריו לידיעת מזכיר הקיבוץ ויאושרו על ידו. (לא מיותר לציין כי על הסכם זה יחולו כל חוקי המדינה).
- ד- במידה שלא ימצא רוכש מבין חברי הקיבוץ או בניו, יהיה החבר/ה רשאי להציע את הדירה לרוכשים אחרים ככל שיהיו.
- ה- היה והושגה הסכמה עם מי שאינו חבר או בן קיבוץ, על המוכר ליידע את מזכיר הקיבוץ בפרטי ההסכם שהושג.
- ו- בכל מקרה כל הסכם מכירת דירה יהיה מותנה ויקבל תוקף **בתנאי** שהרוכש בין אם הוא בן קיבוץ או רוכש חיצוני יתקבל לחברות בקיבוץ במשאל חברים בקלפי בהתאם לתקנון הקיבוץ והוראות רשם האגודות השיתופיות ורמ"י, מה שיאפשר למנוע קניה של דירה ע"י גורמים לא רצויים.
- במידה שהעקרונות האלה יאושרו, יש להעבירם לעו"ד שינסח אותן בשפה משפטית.

חיוב בעלי קלאב קארים בחלק מעלות קצין בטיחות

מדובר בהצעה החורגת מסמכות הנהלת הקהילה, ונוסף לכך מהווה שינוי עקרוני שעליו יכולה להחליט רק שיחת הקיבוץ והקלפי.

1. הנהלת הקהילה בהתאם לסמכויותיה יכולה לשנות סדרי עדיפויות במסגרת התקציב שאושר בקלפי. אין לה סמכות להגדיל את התקציב על דעת עצמה אם נוצר צורך לא צפוי. במקרה כזה בסמכותה לקבוע סדר עדיפויות שונה בתקציב שאושר.
 2. יש בקהילה שורה ארוכה של סעיפים תקציביים שרק חלק מהחברים נהנים מהם, כגון: מכבסה, ספריה, חינוך פורמאלי ולא פורמלי, מדגרה ועוד. זה נכון, חשוב ולגיטימי ואני תומך בכך. לא סביר ולא הגיוני שדווקא 50 בעלי קלאבקים ישתתפו בחלק מתקציב ממונה הבטיחות שגם הוא לרווחת כולנו. אפשר כמובן לפתוח את הדיון העקרוני הזה לציבור, אבל אי אפשר באופן חד צדדי להשית אותו על כמה חברים ללא הסכמה.
- למען גילוי נאות, יש בבעלותי קלאבקר.

לסיכום – אני מציע לדחות את שתי הצעות של המזכירות בנושאים אלו במידה שיועמדו להצבעה במתכונת שהוצגה לציבור ולהחזיר אותן לדיון מחודש.

שלמה גלזר

לביא מאירי – תגובה למאמרו של שלמה גלזר

נוהל סיחור (מכירת) דירות

כבר בפתיח מכתבו של שלמה נכתב "הצעת המזכירות המגובה בהסכם משפטי רב סעיפים יוצרת מצב בו מכירת דירה בקיבוץ היא על גבול הבלתי אפשרי".

בשום מקום בהמשך המכתב אין הסבר מצידו של שלמה מה יוצר את אותו גבול בלתי אפשרי למכירת דירה פרט לאותו הסכם משפטי מסובך, כך שאין לי למה להתייחס בנושא זה. בהמשך ובסוף ההצעה כותב שלמה: "במידה והעקרונות האלו יאושרו, יש להעבירם לעו"ד שינסח אותן בשפה משפטית."

שלמה כתב הצעה עקרונית למכירת דירות בקיבוץ, אבל העקרונות האלה כבר נוסחו בתקנון שיוך הדירות שאושר במשאל חברים ב-2013, נספח ב' לתקנון הנקרא "עקרונות הסיחור וההורשה". המסמך שהצגנו בשיח החברים הוא הסדרת העקרונות בנוהל מפורט, מנוסח על ידי עורך דין כהצעתו של שלמה.

לקראת הדיון הצפוי בשיחה הוכן תקציר של הנוהל המסביר בשפה פשוטה את הכתוב בו. התקציר יפורסם כמובן לקראת השיחה.

חיוב בעלי קלאבקארים בחלק מעלות קצין בטיחות

החלטנו להחזיר את הנושא לדיון נוסף, אך חשוב לציין שכל הדוגמאות ששלמה מביא לא קשורות לעניין. חינוך פורמאלי ובלתי פורמאלי, ספריה, מדגרה וכיו"ב הם שירותים שבעבר ניתנו חופשי לכלל האוכלוסייה או רובה, והופרטו לפחות בחלקם בתהליך השינוי. מנושא ההכרח לשלם לקצין בטיחות שטח תפעולי מתקציב הקהילה נהנו מ"ההפקר" בעבר בודדים מאוד, ונהנים היום לא רבים. ה"שרות" לא ניתן מעולם כמתן מענה לצורך של חברים ו/או תושבים אלא כרצון של הקיבוץ להחזיק בשטח ה"מחנה" כשטח תפעולי לטובת רכבי עסקים וענפי שירות, ויחי ההבדל הקטן.

לירון ויטמן – מפגש היכרות וסדנת הכשרה לוועדת הקליטה

בשבוע שעבר התקיימו במשרדי ההנהלה שני מפגשים משמעותיים לצוות צמ"ד (צמיחה דמוגרפית) ולצוות ועדת הקליטה, ביוזמה ובהפקה של אלה פרג מורגן ובהובלת זוהר חבלין ממכון "בהתאמה".

ביום חמישי אחה"צ נפגשנו, צוות צמ"ד וצוות ועדת קליטה הטרי, שנבחרו ממש לאחרונה, למפגש בנושא מאפייני הישוב. במהלך המפגש שמענו סקירה היסטורית על התפתחות הקליטה בקיבוצים מראשית הקיבוץ ועד היום, נזכרנו בתהליכי הקליטה השונים שהיו כאן, זיקקנו את מאפייני התהליך הנוכחי שלא מזמן עבר את אישור הקהילה ודייקנו במדדי הקליטה הנכונים לניר דוד בעת הזו.

היה מפגש מעניין, מלמד ומעורר מחשבה.

וביום שישי בבוקר נפגשנו שוב, הפעם רק צוות ועדת הקליטה, להכשרה מקצועית לקראת הראיונות המתוכננים בתקופה הקרובה עם המצטרפים החדשים לקיבוץ ועם תושבים שעוברים לחברות מלאה. במפגש קיבלנו ידע וכלים מגוונים שיעזרו לנו לצלוח את תפקידנו ברגישות, במקצועיות ובהצלחה.

תודה לאלה על המפגשים החשובים שהיו גם נעימים וגם טעימים (בזכותה של ענבל ששון הנפלאה).

משמח לראות שיש חשיבה והשקעה בחיבור ובהתמקצעות צוותי העבודה.

דרור סגל – מי ולמה צריך ארכיון?!

כפי שנכתב בעבר: **"ארכיון הוא דבר בטל בשישים, עד שצריכים אותו!"**

ראשית אני רוצה להדגיש כי ארכיון הקיבוץ מנוהל כיום היטב ובמאור פנים לכל הפונים. לרוע המזל התרחשה בקרבתו שרפה עזה. חרף המאמצים להגן עליו בליל השריפה, עשן ומים חדרו לחלל וכיום הוא מאוחסן כבר זמן רב, במצב בלתי נגיש לציבור, למעט חומרים דיגיטאליים המקנים תשובה חלקית ביותר. אנו נמצאים בצומת דרכים, ויכולים לבנות עכשיו ארכיון מחודש, מודרני שיתאים לצרכים העתידיים מבחינת הגודל ואיכות השמירה על החומרים, שעשויים ברובם מחומרים דליקים ומתכלים. לעניות דעתי, עדיף היה לבודד את בניין הארכיון ולא להצמידו לקומפלקס הכללי של אולם התרבות. אם הדבר אינו אפשרי, חייבים לבנות אותו בתקנים מחמירים, המקובלים כיום במוזיאונים ובארכיונים. מבנה מוגן ומבודד, מיזוג ואקלום נכון, גלאי עשן ואמצעי כיבוי אחרים, ריסוס, חיטוי, ערפול וכדומה.

אבל למה בכלל צריך ארכיון? ארכיון הוא מוסד וכלי חשוב ודומיננטי מאין כמותו. למרות שהוא עוסק בעבר, יש לו השפעות ותרומות עצומות להווה ובעיקר לעתיד. הקיבוץ וגם המדינה הולכים ומתבגרים וצוברים שנות היסטוריה הולכות ורבות. מטבע הדברים, דורות הראשונים וגם חלק מממשיכי דרכם, הלכו לעולמם וגם אנחנו לא נחיה לנצח. מידע עצום ומגוון נעלם ונשכח עם כל אדם שאיננו וגם החיים אינם יכולים לזכור הכול. כך הופך ארכיון לכלי חיוני ועוצמתי, כמעט לכל מטרה בחיי היום-יום ולצרכי העתיד. בכל תחום אנו נדרשים למוסד זה: לימודים, מורשת, הכנת חגים וערבים, מחקר, וגם לצרכים פרקטיים, כלכליים, משפטיים, בנייה ופיתוח. לא נחזור על האמרה המפורסמת של יגאל אלון, על כך שהזלזול בעבר מקיש על ההווה ובעיקר על העתיד. הדורות הבאים במדינה וגם בקיבוץ עשויים לגלות עניין רב בשורשיהם האישיים ובקורות העבר המקומי והלאומי. ללא ארכיון יתקשו מאוד לקבל מידע. גם באקדמיה חלים שינויים. המחקרים כיום הרבה יותר ממוקדים ועמוקים. לא מן הנמנע שיגיעו בעתיד חוקרים חשובים שיגלו עניין רב בחקר ארכיון אזורי או מקומי.

לאחרונה גיליתי תופעה מרתקת ומצערת כאחת: אירועים, מתקנים ומבנים, שנוצרו בשנות הארבעים, החמישים והשישים של המאה הקודמת, חלקנו עוד זוכרים אותם היטב בפעולתם, וזוכרים את האתר בו נבנו, מתקנים אלו הופכים באחת לתופעה אלומה (מלשון אלם, שתיקה) אותם נשאר לחקור וללמוד, בשיטות ובדומה לאתר ארכיאולוגי מהתקופה המקראית או הרומית. אין יותר אנשים חיים שהקימו, רכשו, בנו והפעילו את המתקן והדיעות אודותיו הפכו אילמות וסתומות לחלוטין, למעט שרידים בודדים וזיכרון עמום. אלא אם כן קיים אודותיהם מידע ארכיונאי: תיאורים כתובים, צילומים, שרטוטים, ציורים ותעודות רשמיות.

על מנת שייווצר ארכיון משמעותי, אפקטיבי ומייצג, נדרשים עוד שני מרכיבים: שיתוף פעולה ועבודת שדה. כל בעל תפקיד, מנהל ענף, יו"ר ועדה או יזם מקומי, מחויב להעביר לארכיון בשוטף כל שינוי משמעותי: בניה, רכישה, החלטה או אירוע שהתרחש בתחום אחריותו. במקביל חייב להיות אדם או כמה שממונים על תיעוד, צילום ורישום כל שינוי בזמן אמת: הריסה או בניה, מאורע משמח או דרמטי וכדומה. לדוגמא; כיום בנינו גשר נוסף. בלי תיעוד, צילום וכתביה, בעוד כמה עשרות שנים, איש לא ידע מי בנה, למה, מתי, מה הצורך והרקע. במקביל נעלמו לחלוטין ביישוב שורה של מבנים חשובים. בתי ילדים, סליק ייחודי, מבנה חזירייה ומחסנים אופייניים לשנים הראשונות. ללא תיעוד הם ייעלמו לעולמים עם הזיכרון הקולקטיבי הנחלש.

לכן ומסיבות רבות נוספות ארכיון ביישוב, במוסד או במדינה, הוא כלי ערכי וחשוב ביותר, שלא ניתן להתנהל בלעדיו, גם אם זה לא תמיד נראה כך במהלך מרוץ החיים היומיומי, העכשווי.

איך זה התחיל?

06.12.1940

משה לבקוביץ-להב:

לאחר 9 שנות קיום של הקיבוץ, עלה בדעת כמה חברים לסדר ארכיון. יש חומר רב הנוגע ליצירתו החברתית של הקיבוץ ולמפעלו ההתיישבותי אשר ערכם רב בדרך כלל ובעיקר בשביל עצמנו. אם ירצה מישהו לעיין בתולדות הקיבוץ ולהעלות בזיכרוננו את השלבים החשובים בהתפתחותו, ימצא מחסור בעובדות ויתקשה בכך. הננו רוצים על כן לרכז את החומר הקיים בסדר כרונולוגי וגם לפי נושאים. החומר יקיף זיכרונות מהתנועה, יסודות חברתיים, המפעל המשקי, בעיות טכניות, בניין, סידור המעיין, שמירה, יחסים עם השכנים, על המפעלים התרבותיים, השתקפותו מבחוץ, ותמונות מהקיבוץ. אנו מבקשים מהחברים להעמיד לרשות הארכיון את כל מה שברשותם. כל דבר בעל חשיבות בשביל החבר יועתק ויוחזר לחבר. בארכיון מטפלים אהרון שורר, ומשה לבקוביץ. והם יבקרו בימים הקרובים אצל החברים.

גילגוליו של הארכיון

- 1941 – אהרון שורר מסדר בארון את הארכיון בחדר של המזכירות.
- 1961 – מיכאל שפריא מטפל בארכיון המאוכסן בארונות עץ, ב"נוקטה" שמגדל המים.
- 1964 – הארכיון חוזר לשכון בבניין המזכירות, ליד הטלפון הציבורי.
- 1969 – שמואל חרמוני מקבל את הטיפול בארכיון, לאחר קורס ארכיונאים.
- 1972 – הארכיון עובר לאתר ההנצחה "יד לבנים", באחריות שמואל חרמוני.
- 1979 – הארכיון עובר למבנה הקבע שלו, בחדרים המזרחיים של בית התרבות, באחריות שמואל חרמוני.
- 1998 – חנה מאירי מקבלת את ניהול הארכיון משמואל. מצטרפים אליה אליה שלושה גימלאים: יוסף אפרתי שעוסק ברישום החומר ותיוקו, שמואל שריג שמפענח ומקליד למחשב את הפרוטוקולים משיחות הקיבוץ (משנת 1934) ואת עלוני הקיבוץ, ומרים יחיאלי שמכינה ארכיונים אישיים של חברים.
- 2010 – נאווה מידה מחליפה את חנה בניהול הארכיון ומתחילה במחשוב הארכיון.
- 2012 – יהודית אייל מחליפה את נאווה בניהול הארכיון עד היום.
- 2019 – עם שריפת בית התרבות, עבר הארכיון זמנית ל"יד לבנים". בימים אלו מתנהל דיון היכן יקבע מקום הקבע שלו במתחם בית התרבות.

אלון איקן – מדריך נעורים, על הרפסודיה 2023

הרפסודיה הוא מפעל של התק"צ (התנועה הקיבוצית) שבו כל קיבוץ מוציא אליו את השכבות הבוגרות וביחד הם בונים רפסודה שעשויה מבמבוק וחביות פלסטיק עם מפרש ובו מצויר הנושא המרכזי של המפעל, בשילוב עם מאפייני הקיבוץ שבונה את הרפסודה. לאחר הבנייה, צולחים את הכנרת מחוף חוקוק לחוף גולן.

נושא המפעל השנה היה "דמוקרטיה" לאור כל ההתרחשויות שקורות בתקופה האחרונה. חודש לפני המפעל יצאנו, צוות המדריכים מהקיבוץ, להכנת מדריכים של התנועה הקיבוצית ובה למדנו, בנינו ושטנו ברפסודה מעשה ידנו, עם מדריכי נוער נוספים מכל הארץ. כשבוע לפני המפעל ישבנו עם הילדים שיצאו איתנו ועברנו איתם על תכני המפעל והנהלים. התחלקנו לצוותי עבודה וחילקנו אחריות.

יצאנו כ- 16 בני נוער מהקיבוץ בשכבות הגילאים י"א ו"א ואיתם בנינו את הרפסודה. בשלושת הימים בהם שהינו בחוף חוקוק, עסקנו גם בתכני הדמוקרטיה.

המשפט שבחרנו למפרש היה: "אם תלך מי יפלג אותי ככה, קיבוץ ניר דוד מפליגים למען הדמוקרטיה". הכתוב מתכתב עם משפט משירו של עידן רייכל: "אם תלך מי יחבק אותי ככה".

אומנם בסוף לא הפלגנו מכיוון שלא הייתה רוח (גם בשנה שעברה לא הפלגנו, בגלל רוחות חזקות מדי...), אך עדיין יצאנו בחוויה משמעותית וחינוכית. עברנו תהליכי גיבוש כקבוצה והכרנו קיבוצים אחרים מכל הארץ.

צוות המדריכים: אלון איקן, אלונה נחמני, עינת אזולאי

אלון איקן, רכז קן ניר דוד על השומריה ה- 11

במסגרת 110 שנים לתנועת הנוער הציונית הראשונה, יצא השומר הצעיר למחנה קיץ מושקע מהרגיל ביער כפר סאלד, בין התאריכים 13-21.7. במחנה היו מתחמי פעילויות שונים, כניסה לבניאס והופעת ענק אשר מסכמת את מה שהתנועה עברה עד כה.

יצאנו מהקיבוץ כ- 60 חניכים, מתוכם 13 מהשכבה הבוגרת שהגיעו בין התאריכים 13-16.7 לשמש כוח חלוץ להקמת המחנה, על מנת להכין אותו לחניכים ולהתכונן בעצמם לתכנים ולפעילויות אשר יעבירו לחניכים.

ב- 17.7 הצטרפנו אליהם, מרבית חניכי הקן משכבות ה'-ח', לשלושה ימים ועברנו יחדיו את החוויה המשמעותית החינוכית והמיוחדת של המחנה. בנינו מיטות שדה ונדנדות מסנדות, טבלנו בבניאס, אתגרנו את עצמנו בפארק חבלים שהוקם ביער וראינו יחדיו את הופעת הסיכום המרגשת.

לאחר מכן נשארו השכבות הבוגרות לפרק את המחנה ולסיכום נסעו יחד עם כל שאר השכבות הבוגרות להופעה של ג'ימבוי ג'יי ואקו בחיפה.

המחנה היה חוויה משמעותית ומסכמת לכל מדריכי וחניכי הקן.

דליה יפה – בית פתוח אצל מיכל בז'רנו

מיכל גרה מדרום לאסי, בשוליו המערביים. מיקום נפלא לתצפית על הנחל ללא קירבה מאוד גדולה. הבית היה ביתם של **רותי ושלמה הכהן ז"ל** ושופץ על ידי אדריכלית מעין זיוון ופקח בנייה מעין חרוד, שניהם קרובי משפחה. כך הצליחה לשפץ את הבית תוך כדי היעדרויות ארוכות בנסיעותיה בעולם. הבית שלה הוא גם תזכורת לכל מסעותיה הנמשכים עד היום כמדריכת טיולים. טיילתי אֶתה בעבר לתאילנד ונהניתי מכל שפע הידע שלה בהדרכה, בבוטניקה, היסטוריית המקום, דגש על אומנויות והדרכה מעולה תוך דאגה לכל הפרטים ולכל המטיילים.

מכל העולם

דלת הכניסה נפתחת ואני מרגישה שהגעתי לבית מיוחד.

המבט הראשון נתפס מיד לשפע של צבעוניות; על הספה עשרות כריות רקומות שהובאו מאסיה ומדרום אמריקה, והן מפוזרות גם בחדרי הבית האחרים. שפע של עבודות יד תלויות על הקירות מכל מיני סוגים מרחבי העולם.

מעשי ידיה של יעל ז"ל,
חברתה של מיכל שטיילה
איתה בעולם.
בכל פעם שנפגשו –
קיבלה מיכל מחרוזת

אנחנו מתיישבות על שתי הכורסאות
שליד השולחן המלבני, רהיטי וינטג' ממש,
ואני בכורסא שפונה אל דלת הזכוכית
הענקית המשקיפה אל המרפסת ואל נופו
של האסי.
מאוד מצא חן בעיני התכנון המדוקדק של
הבית שאינו גדול אבל מתאים לנוף
ולצרכיה של מיכל.

משפחה אמנותית

יש בביתה כמה וכמה פסלים שאביה יצחק חמצני גילף בעץ, ציור של עודד בנה ושל יובל אחיה.
משפחה עם נטיות אמנותיות בהחלט.

עבודות עץ של
יצחק חמצני
מימין: אנפה
משמאל: חסידה עם
גוזל

סיפור: את החסידה
וגוזלה גילף יצחק
בשמיכל הייתה בהיריון
עם בנה הבכור

עבודות עץ של יצחק, מעליהן ציור של עודד

ציור של יובל: נוף הקיבוץ מהזיכרון

עכשיו מגיע תור השאלות.

אני יודעת ששנים היית מורה לביולוגיה במוסד גלבע. מה גרם לך להתחיל פתאום לטיל בעולם? מיכל מזכירה לי נשכחות: "פעם לפני שנים הייתה בחורה מקיבוץ אפיקים בשם אלן גולד שעשתה במועדון לחבר שעל שפת האסי שלוש סדנאות ברוח אסכולת הג'סטיס. כל סדנה איכלסה קבוצה אחרת של חברי קיבוץ מגילאים שונים, נשים וגברים. היינו בערך 15-20 בכל קבוצה."

אחרי שהסתיימו שתי הסדנאות הראשונות, שעוררו הדים בקיבוץ, מיכל מספרת שגם היא הסתקרנה: "הייתה איזו אחווה בין האנשים שהשתתפו בשתי הקבוצות, והחלטתי להצטרף לסדנה השלישית." בעקבות הסדנה עשתה שינוי כיוון, הלכה לקורס מדריכי טיולים באורנים תוך כדי עבודתה במוסד, הפכה למדריכת טיולי חו"ל, והשאר היסטוריה.

אני טיילתי איתה עם קבוצה מבית אלפא וניר דוד ופגשתי מיכל פתוחה, מסורה לתפקידה, דואגת לכל אחד ואחת, מוכנה ומכינה את הטיול לפרטי פרטיו ודואגת גם להווי חברתי. שנים עברו והטיול לא מש מזיכרוני.

ומיכל עדיין משוטטת, אורזת מזוודה ומוכנה לכל אתגר שהיא מציבה לעצמה. והכל בנינוחות מדהימה.

באיזה מדינה אהבת ואוהבת לטייל?

"באינדונזיה, יש בה טקסים עתיקים שעדיין מתקיימים, טקסי מוות הזויים ובלתי מתקבלים על הדעת, למשל – הם אינם קוברים בן משפחה שמת, אלא מניחים אותו בבית, מזריקים לגופו פורמלין, עד שכל בני המשפחה מקרוב ומרחוק באים להיפרד ממנו. או שעוטפים את גופו בהרבה שכבות של בד ומכניסים צינור שיוציא את ריח הריקבון מחוץ לבית. בפתח הבית מונף דגל לבן, כך שגם אנחנו כתיירים יכולים לקחת חלק בפרידה. אבל אני גם מאוד אוהבת את מרוקו, יש בה שפע של נופים ואנשים נהדרים."

סיפורי בדים

עבודות בטכניקה מיוחדת: מניחים בדים צבעוניים אחד על השני. לפי הציור חותכים עד הצבע הרצוי. מדרום אמריקה

רקמה בורמזית המתארת את החיים בכפר

באיזו מדינה היית רוצה לחיות?

"אני אוהבת מאוד את מקומי פה, בקיבוץ ובישראל, אך אם ייגזר עלי לצאת מפה, מעדיפה את אמריקה שהיא מדינה ענקית, מאוד מגוונת ומעניינת."

לסיום אני רוצה להציג תמונה ששבתה את לבי, היא דווקא לא מהעולם הרחב, זהו ציור בשחור לבן שהיה תלוי בבית הוריה של מיכל בחיפה, ובילדותה הייתה מרבה להביט בו ולרקום לעצמה חלומות. אני בטוחה שרבים מהם, הגשימה.

תודה למיכל שפתחה את ביתה ושיתפה באוצרותיה.

ערן ורותם מאירי – קומפוסט; מה, למה, כמה ואיך?

נתחיל מ"המה"? קומפוסט, או בעברית "דְּשׁוֹנָת" הוא תוצר של פירוק חומר אורגני או בעצם פסולת מן החי והצומח והפיכתו לחומר דשן רב-ערך לצמחים ולאדמה.

אוקיי, אז למה? מי היצור היחידי שהפסולת שלו היא מטרד ולא משאב יקר ערך? נכון ... זה אנחנו. רוב הפסולת האורגנית שלנו מוטמנת יחד עם שאר הפסולת במטמנות. מצב זה גרוע משני טעמים:

- ההטמנה יוצרת תנאים של חוסר חמצן (סביבה אנאירובית) בהם נפלט גז מתאן מהגרועים שבגזי החממה. בישראל 35% מסה"כ הפסולת המוטמנת היא אורגנית והיא אחראית לפליטת 8%-10% מסה"כ גזי החממה בישראל.
- נוסף לכך, הטמנת חומר אורגני גורמת לזיהומים סביבתיים שונים.

יאללה רוצים להתחיל, אבל איך? פשוט מאוד, כמו שקורה בטבע. נדמיין לרגע יער עבות. האדמה מזינה את הצמחים והחיות והם מזינים אותה כאשר הם מתפרקים (פירות ועלים שנושרים, ענפים, קקי של חיות, חיות מתות). הכול, אבל הכול מתפרק והופך לשכבת אדמה עשירה ופורייה. בעצם כל היצורים והצמחים החיים ניזונים מהאדמה הפורייה לכשעצמה, ללא כל תוספת דשן מלאכותי. מצב זה יכול להתקיים לעד והיער מזין בעצם את עצמו.

איך זה קורה? האחראים לכך הם המיקרואורגניזמים: חיידקים, פטריות וחרקים שונים שרק צריכים את התנאים הנכונים (לחות וחמצן) והדיאטה הנכונה והם משגשים ולא מפסיקים לעבוד.

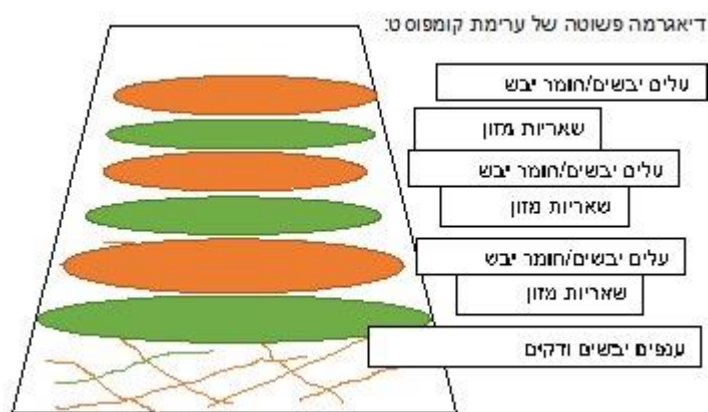
כדי להקל על עצמנו להבין את הדיאטה המאוזנת של החברים הקטנים שלנו, נחלק את הפסולת האורגנית שלנו לחומרים רטובים או ירוקים (לדוגמא: שאריות מזון, זבל בע"ח, פסולת צמחית ירוקה) וחומרים יבשים או חומים (לדוגמא: עלים יבשים, ענפים, עשבים יבשים, נייר, קרטון, קש וכו').

ואז, אם ניצור במיכל (מנוקז ומאוורר היטב) את התנאים הנכונים: איזון בין חומרים יבשים לרטובים, חמצן ולחות. המיקרואורגניזמים והזמן יעשו את שלהם ונזכה לאחר מספר חודשים בקומפוסט ובדשן איכותי לגינה ולעצים.

השיטה הכי טובה להכין ערימת קומפוסט היא ליצור שכבת ענפים דקים בתחתית היוצרת איורור ועליה להתחיל לרוקן שאריות מזון. לאחר כל ריקון של פח שאריות המזון – חשוב: לכסות היטב בשכבה של חומר יבש. ככה נשמור על איזון בערימה בין החומרים הרטובים (שאריות מזון למשל), לחומרים היבשים. תמיד-תמיד השכבה העליונה תהיה של חומר יבש וזאת כדי למנוע ריחות לא נעימים ולשמור על הלחות שבתוך הערימה. לכן כדאי שתמיד תהיה ערימה מוכנה של חומר יבש לכיסוי ליד מכל הקומפוסט.

לערימה מאוזנת ריח של אדמה ונפלט ממנה חום. אם לערימה ריח רע סימן שחסר חמצן. במצב כזה נאוויר היטב בעזרת קלשון או ממש נהפוך את כל הערימה כדי להכניס חמצן לכל חלקיה. אפשר גם להוסיף פה ושם חומר יבש. כאשר החום בערימה לא גבוה והחומרים לא מפורקים זה סימן שחסרה לחות ואולי גם קצת חומרים יבשים. כדאי להרטיב עוד את הערימה. הערימה תהיה מוכנה מספר חודשים לאחר הריקון האחרון של שאריות המזון.

דיאגרמה פשוטה של ערימת קומפוסט:

נשמח לתת עזרה ועצה לכל מי שרוצה להפסיק לזרוק שאריות מזון לפח הזבל הרגיל ולהתחיל לייצר בבית אדמת יער פורייה ולהפוך פסולת למשאב יקר ערך!

ועוד משהו: בקיבוץ לוטן הייתי (ערן) אחראי על איסוף שאריות המזון והכנת קומפוסט בקנה מידה קיבוצי קטן (כ- 400 קילו בשבוע). אם יש מעוניינים, אנחנו חושבים שניתן להפוך די בקלות את ניר דוד ליישוב ממנו לא יוצאות שאריות מזון למטמנות, אלא הופכות לחומר דשן נהדר לגינות ולנוי.

מזל טוב

לבני ובת חודש יולי

אורי אשכנזי בת 20

לאורי שלנו המקסימה,

לכבוד החלפת הקידומת נאחל לך
שהשנים הבאות תהיינה מלאות בחוויות,
התנסויות חדשות, אהבות והגשמה עצמית.
שתמשיכי לאהוב ולבלות עם משפחה וחברים.
שתשמרי על פרופורציות גם במצבים לא נוחים.
שתקבלי את ההחלטות הנכונות, גם במסגרות קשוחות.
שתדחפי קדימה, תגרמי לדברים לקרות,
בלי לעשות הרבה טעויות.

מאחלים לך את כל הטוב שיש, קחי את החיים בקלות,
תהני ותעשי גם שטויות....

מאיתנו, שעדין לא מאמינים שאת כבר בת 20 !!!

אוהבים אותך המון,

סנדי, בן, דור, גלי ורון

שני מורגן בן 10

שניקי אהוב שלנו

שתמשיך לחלום ולהעז ולהגשים!
גאים בך, שמחים איתך ואוהבים עד הירח
וחזרה כפול אינסוף.

מאחלים לך המון-המון מזל טוב ויוםולדת 10 שמח
אבא, אימא, עופרי, עדי ואמילי
סבא, סבתא, וסבתא

חגי דגן בן 10

חוגי שלנו, החודש סיימת עשור ראשון בחייך, בחיינו...
הדובדבן שבקצפת כבר בן 10. גדלת והפכת מתינוק
מתקתק עם עיניים גדולות וסקרניות וחיוך שובב לילדון
מקסים ובוגר עם אותן עיניים גדולות ויפות, שיוצרות
להבחין בפרטים, ולב חכם שמבחין ומרגיש גם את מה
שנסתר מהעין.

מאחלים לך עוד עשור של צמיחה והתפתחות, של שמחה
גדולה בלב וחוויות, חלומות והגשמתם, שתמשיך לגלות
בעצמך את כל שפע הטוב שיש בך ושתדע לשמוח בו
ולהעריך אותו, כי אתה באמת משהו מיוחד.

אוהבים אותך כל כך

אבא, אימא, נבו, שילה והגר.

נישאו במזל טוב

סטיאנה ברסלר ואיתי קאן

מזל טוב לנורית וגבריאל, ללוקס האח
ולכל המשפחה שהגיעה מארגנטינה!

עלין פונרו ורועי

מזל טוב לסבתא אילנה,
להורים יובל וענבל
ולכל המשפחה

מזל טוב לעדית ודורון זילברבורך,
לסבים הגאים עמליה ואסף יכין
ב- 8.7.2023 נולדה **נעמי**, אחות לתום

מזל טוב לכל שבט טובין;
לזוהר ואריאל נוימן, לאמנון הסבא,
ולכל המשפחה
ב- 10.7.2023 נולד **רותם**, אח לשני הבכור.

ולקינוח: מהנעשה בתרבות

אנחנו בעיצומה של חופשת הקיץ, ולפנינו שני אירועים גדולים שיתקיימו בשבועיים הקרובים. הראשון הוא פסטיבל ביטלס; לרגל ט"ו באב נקיים מופע מחווה ללהקת החיפושיות האגדית. במופע ישתתפו 25 זמרים וזמרות, נגנים ונגניות על במה אחת!!!

האירוע השני יהיה "ליל כוכבים" והוא יתקיים ביום חמישי 10.8. זהו ערב של מטר פרסאידיים (מטאורים), לכבודו הכנו פעילויות ליליות של כיף וחלל.

פרטים נוספים על שני האירועים הללו נמצאים בפרסומים המצורפים.

מלבד אירועים אלה, אנחנו כבר עם הפנים לחגי תשרי. הצוותים התחילו לתכנן ולחלום, והרעיונות כבר מתגבשים.

נשמח מאוד לעזרה נוספת לקראת חגי תשרי במשימות שונות ומגוונות.

הילה וענת

נעים מאוד,

אני ענת, אמא של נעם (4) ורעות (שנה) ובת הזוג של איתי שורץ. אני גרה עם משפחתי בניר דוד בחמש השנים האחרונות. במקצועי אני גננת ויש לי תואר שני בייעוץ חינוכי. בשנים האחרונות עבדתי בגני משרד החינוך בעמק הירדן.

נולדתי וגדלתי בקיבוץ איילת השחר, שם גם לקחתי חלק בהובלת חגים ואירועי תרבות רבים ומגוונים. אני מאמינה שהתרבות מהווה מימד מרכזי בחיי הקהילה של הקיבוץ. היא יוצרת חיבורים, שותפויות, משמרת מסורות עבר ומחדשת. התרבות היא חלק מבניית הזהות הקיבוצית שלנו. בכוחה לאחד בין בני הדורות השונים ובתוך הקהילה המתרחבת והמגוונת.

חשוב לי שאירועי התרבות (תכניהם, הפעילויות, המתנדבים וכו') יתנו מענה לכל גווני האוכלוסייה. העשייה המשותפת היא שיוצרת את היחד הקהילתי.

זכיתי לעבוד בשיתוף עם הילה בכמה אירועים בתקופה האחרונה (כדוגמת: שבועות, יום העצמאות) ואני רואה את העבודה המשותפת איתה כמפרה ומשלימה.

מאמינה שנצליח לשמר את המסורות הנפלאות הייחודיות לניר דוד, תוך שילוב ויצירת מסורות ורעיונות חדשים.

פסטי LOVE

לכבוד טו באב הכנו לכם מופע מרגש

ASSI ROAD

הרכב מוזיקלי רב משתתפים מניר דוד
והעמק במופע מחווה לאלבום המופת
של ה-BEATLES

* חמישי ה-3.8 | 19:30
* מוצ"ש ה-5.8 | 21:00

על הדשא מול בית התרבות המתחדש
במקום יהיו דוכני מזון ושתייה בתשלום

ליל כוכבים נאף האסי

חמישי, 20:00 - 24:00, 10.8.2023

חיות לילה במעין התאנה	עטלפים קיפודים וחיות אחרות	טלסקופים	הרמפה הופעות חיות	מועדון גלקטיקוס
אלף לילה ולילה	צ'אי מננה ומנגו ממאדים	חקלאי-לילה	הרמפה - עינבל וטעמים חיוך מתוק ZOARA	מלחמת הכוכבים

מקומות שלידם **כוכב** יית נדרשים בהרשמה מראש או על בסיס מקום פנוי
מפת הכוכבים תיחשף ב-6.8 הישארו מעודכנים בוואטסאפ התרבות הבין גלקטי

לזכר חברינו ובנינו שנפטרו בחודש יולי תמוז – אב

שם הנפטר	תאריך לועזי	תאריך עברי
יהודית קריסטל יפה	02.07.1941	ז' תמוז תש"א
שלמה שליט ולדימירסקי	15.07.1979	כ' תמוז תשל"ט
יוכה (יוכבד) דבורקין	24.07.1983	י"ד אב תשמ"ג
שרה טל	19.07.1990	כ"ו תמוז תש"נ
חיה פרלברג	27.07.1992	כ"ו תמוז תשנ"ב
אברהם מרקוס (מרום)	08.07.1994	כ"ט תמוז תשנ"ד
ברוך יחיאלי	22.07.1997	י"ז תמוז תשנ"ז
תהילה מרקוס (מרום)	24.07.1997	י"ט תמוז תשנ"ז
גדעון יעקבי	14.07.2001	כ"ג תמוז תשס"א
משה להב	07.07.2002	כ"ז תמוז תשס"ב
יהודית כרמי	17.07.2003	י"ז תמוז תשס"ג
עובד יגאל	05.07.2004	ט"ז תמוז תשס"ד
מרילה (מרים) מנדל	10.07.2004	כ"א תמוז תשס"ד
יאיר קול	18.07.2007	ג' אב תשס"ז
מירקה (מרים) גופר	11.07.2004	כ"ב תמוז תשס"ד
רינה שדמי	01.07.2008	כ"ט סיון תשס"ח
רני יעקובי	03.07.2012	י"ג תמוז תשע"ב
תמרי בן גיאת	12.07.2013	ה' אב תשע"ג
יקי (יעקב) טייכנר	22.07.2013	ט"ו אב תשע"ג
נתן דותן	17.07.2014	י"ט תמוז תשע"ד
לאה לבנה	27.07.2018	ט"ו אב תשע"ח
דן שיפוני	24.07.2020	ג' אב תש"פ
משה ברקוביץ'	30.07.2022	ב' אב תשפ"ב

תשבץ הגיון – הוריקן [אורי קלס]

6		5		4		3	2	1
					8			7
	12		11		10			9
			15			14		13
							16	
19			18					17
	22			21				20
		24		23				
		26						25

ה ג ד ר ו ת

מאונך

מאוזן

1. למה השישית במדע (4)
2. סוג של ליקוי הכי קטן (7)
3. + "9 מאוזן" נושר אחרת אצל אריק המיתולוגי (4)
4. בהמה שלעגו לה (3)
5. כורים בו אבן ובמבות מסביב לטיל (6)
6. אמרו תודה באסיה (4)
8. אין ציפור כשהוא מאותת (6)
11. לא תקחו אחרת את השדות לגידולים (6)
12. קוטף תמרים בתוך ביתו כאשר הם התאספו (7)
14. כיסאות למשל, שמחזירים אותם (6)
17. אחוז אחד שהוא לא לוחץ על הגז (ש) (4)
19. אפס כפול 4 שזה סם מהיר (4)
21. קטן קומה שהסתבך עם מג"ד (3)
24. "ראו 22 מאוזן"

1. מנע... מציאות (3)
4. המחוג מסתבך בשקע (5)
7. המריץ אותו מספיק בדין (5)
9. ראו "3 מאונך"
10. חלק של 50 אחוז בעיר תוקע כף (2-4)
13. איתי זה סמוך לתו, למשל (מ) (4)
15. הבת בקו כשהצבא צועד עליו (4)
16. רק הוא מדבר שיש גם לנו וו אחר (7)
17. בושם האייל הוא מוקש שונה (4)
18. באס יש צליל עם מוסר גבוה (4)
20. עושה חרם על 40 בר בתוך האגו שלי (6)
22. + "24 מאונך" שני עמודים וקוף תקוע שאינו מבין (4)
23. משונה ותמיד זו השיטה (5)
25. בין בבלי לירושלמי (5)
26. צופן ששב בתור משחק (3)